

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/78/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123010137
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6123010137.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluša a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a JUDr. Petra Hunáka, PhD., v trestnej veci odsúdeného G. E., nar. XX.XX.XXXX v U. U., na neverejnom zasadnutí dňa 06. júla 2023, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Nt/10/2023 zo dňa 26.04.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného G. E. zamietá.

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 7Nt/10/2023 zo dňa 26.04.2023 samosudca Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol žiadosť odsúdeného G. E. o povolenie obnovy konania zo dňa 10.02.2023 vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1T/25/2020, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený prostredníctvom ustanoveného obhajcu priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom dňa 26.04.2023 sťažnosť, ktorú doplnil podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 16.06.2023. V sťažnosti v podstate namietal, že nesúhlasí s uznesením súdu, že okolnosti, ktoré označil v návrhu na povolenie obnovy konania za nové skutočnosti, nie sú novými skutočnosťami a niektoré z nich vzal do úvahy pri ukladaní trestu a jeho výmery už súd v pôvodnom konaní vo svojich rozhodnutiach, pričom cieľom návrhu na povolenie obnovy konania nemôže byť to, aby tie isté okolnosti boli posudzované inak ako v pôvodnom konaní. V súvislosti s uvedeným citoval ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. a Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.02.2014, sp. zn. 4 Tost 7/2014. Ďalej odsúdený uviedol, že súd nevypočul D. E. a tým nezistil skutkový stav, čo je podľa odsúdeného novou skutočnosťou odôvodňujúcou obnovu konania. Odsúdený uviedol, že nesúhlasí s argumentáciou prokurátora, že osobu D. E. nebolo možné vypočuť z dôvodu úteku do zahraničia a že by nepriniesol také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o vine či treste pre odsúdeného. Podľa názoru odsúdeného bol rovnaký skutok v dvoch samostatných trestných konaniach kvalifikovaný rozdielne, čím bola porušená zásada stíhania len zo zákonných dôvodov a na základe zákona a zásada na spravodlivý proces. Odsúdený uviedol, že nesúhlasí s argumentáciou súdu v uznesení, že aj keď sa stal skutok v rovnaký deň a na rovnakom mieste, ešte to neznamená, že ho je potrebné posúdiť rovnako. Na podporu svojich tvrdení odsúdený citoval Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 01.07.2015, sp. zn. I. ÚS 283/2015-11 a Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.03.2016, sp. zn. III. ÚS 406/2014-98. Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie prvostupňového súdu zo dňa 26.04.2023, sp. zn. 7Nt/10/2023.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola podaná dôvodne.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že G. E. bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/25/2020 zo dňa 14.05.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/70/2020 zo dňa 28. 08.2020 uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nepodmienečne a bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do C. na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne rozsudkom súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1T/8/2020 zo dňa 23.01.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Ostatné výroky tohto trestného rozkazu ostali nedotknuté.

Dňa 10.02.2023 bol okresnému súdu doručený návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci, ktorý bol neskôr doplnený prostredníctvom jeho obhajcu podaním zo dňa 01.03.2023, v podstate z dôvodu, že v predmetnom konaní bolo rozhodnuté v totožnej veci rozdielne a nebol súdom vypočutý D. E..

Uznesením sp. zn. 7Nt/10/2023 zo dňa 26.04.2023 samosudca Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného na obnovu konania, pretože nezistil dôvody obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, potom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods.1 písm. a) alebo b) Tr. por., na základe sťažnosti preskúmal napadnutý výrok uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutého výroku uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu, ktorým bol zamietnutý návrh na povolenie obnovy konania, je prípustná v súlade s ustanoveniami § 185 ods. 1, 2 Tr. por., § 402 ods. 3 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Nadriadený súd je toho názoru, že napadnuté uznesenie obsahuje všetky zákonom stanovené kritériá z hľadiska jeho formy a obsahu. Uznesenie je presvedčivé, zrozumiteľné a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Nadriadený súd si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie sťažnostných námietok odsúdeného a jeho obhajcu.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Krajský súd navyše uvádza, že reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu v konaní o obnove konania neznamena, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktorá sa domáha obnovy konania. Krajský súd zdôrazňuje, že jedným zo základných prvkov vlády práva je princíp právnej istoty, ktorý okrem iného vyžaduje, aby v prípade, keď súdy rozhodnú vo veci s konečnou platnosťou, ich rozhodnutie nebolo viac spochybňované. Tento princíp neumožňuje stranám konania, aby sa dožadovali obnovy konania iba z dôvodu opätovného prejednania a nového rozhodnutia vo veci. Samotná možnosť existencie dvoch názorov na vec nie je dôvodom pre opätovné preskúmanie veci. Odklon od tohto princípu je odôvodnený iba v prípadoch, keď sa vyskytnú okolnosti

podstatného a naliehavého charakteru. Právomoc vyšších súdov zrušovať alebo meniť právoplatné a záväzné súdne rozhodnutia by mala byť vykonávaná na účely nápravy základných väd. Táto právomoc musí byť vykonávaná tak, aby bola v čo najvyššej možnej miere dodržaná spravodlivá rovnováha medzi záujmami jednotlivca a potrebou zabezpečiť efektívnosť súdneho systému.

Krajský súd konštatuje, že o takýto prípad sa v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania nejedná.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd sa dôsledne vysporiadal so skutočnosťami, ktoré by mali podľa mienky odsúdeného zakladať dôvod pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne, v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por., odôvodnil. Skutočnosti tvrdené odsúdeným neposkytujú také nové skutočnosti, ktoré by boli súdu skôr neznáme, resp. ktoré by boli svojím obsahom tak zásadné, že by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôvodmi súdu skôr známymi odôvodňovali iné rozhodnutie o návrhu na obnovu konania.

Krajský súd k sťažnosti odsúdeného, že nebol vypočutý D. E. uvádza, že mu nie je zrejmé, akým spôsobom by chcel odsúdený zabezpečiť jeho prítomnosť na vypočutí, keďže zo spisu, ale aj z odôvodnenia okresného súdu vyplýva, že je v súčasnej dobe na úteku, o čom svedčí aj vydanie medzinárodného zatýkacieho rozkazu (sp. zn. OTp/152/2022) pre skutky, ktorých sa mal dopustiť v dňoch 23.03.2019 a 21.05.2019.

Podľa aktuálne platnej judikatúry Ústavného súdu SR právo na spravodlivý proces neznamena, aby súd rozhodoval v súlade s predstavami, požiadavkami, resp. právnymi názormi strany konania. Z opačného pohľadu možno povedať, že zamietnutie návrhu, teda neúspech odsúdeného s jeho predloženou požiadavkou súdu nie je možné považovať bez ďalšieho za porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Je v právomoci všeobecných súdov interpretovať a aplikovať právne normy, ako aj vykonávať a hodnotiť dôkazy.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené skutočnosti preto krajský súd v súlade s citovaným ust. § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.